

राजवाडे कमिटी द्वारा तयार
श्री. यशवंतराव चावणी द्वारा दिलें. नोंदवा
१५-७-१९८४

सही-

"Joint project of the Rajawade Sanshodhan Mandal, Dhule and the Yashwantrao Chavhan Philanthropist, Mumbai."

३२५/८१८

अथग्रन्थ
कामारंभः

शायनमः ॥ ॥ प्रणम्य रामं पितरो कमला कर शर्मणा ॥ रामकृष्णाननूजे न शूद्रधर्मानि रुप्यते ॥ १ ॥ न व गृद्रत्वं मूरद सवर्णजि
गव प्रत्यादिवत् ॥ यदपि सर्गाद्यकालीने विश्वामित्रादौ च नैतन्तया पित्रादृष्टिवेषो शारब्धशरीरत्वमेव ब्राह्मणत्वमन्यत्र तु पूर्वोक्तं भेवं शूद्र-
तिदिक् ॥ न व पन्द्यां शूद्रो अजायत ॥ शूद्रो मनुष्याणा मश्वः पशूनामिति बहूचै निरीयादिश्रुतिभिः ॥ मुखवाहूरुप उज्जाना सनस्यव-
र्णीयथाक्रमं ॥ लोकानां तव विवृत्यर्थं मुखवाहूरुपादतः ॥ ब्राह्मणं सवियं वै शयं शूद्रं च निरवर्त्य दिति मन्यादिस्मृतिभिश्च ॥ शूद्रस्यव-
र्णत्वे पिकर्मणां निरीयते नान्यायाच्चायगम्यते ॥ तथा च ग्रन्थं पर्यन्ति ॥ पशुवाएत च्छमशानं यन्त्रूद्रिति ॥ पन्द्यां युज्यते इनिपद्यु-
॥ जंगममित्यर्थः ॥ तस्मात् शूद्रो यज्ञे न व कूपो न हिदेता ॥ तेन वै निरीयश्रुतिः ॥ न्यायस्त्वं पूर्वमीमांसायामा द्याधिकरण
सिद्धोदैतीयीकः षाष्ठ्य ॥ तथाहि आदेधिकरणे स्वाध्यायो यत्प्रत्ययनस्यकर्मासन्ननव्यश्चुसास्वाध्यायार्थत्वावगतेरक्षर
यहणार्थत्वेनादृष्टार्थत्वात् तैव विध्यर्थविश्रांते विचारानासमानं ॥ पाश्वं पूर्वपक्षे नारप्यते ॥ न विचारमकृत्वैव वेदमधीत्यस्मायादिति
स्मृतेः समावर्त्तिनव्यते ततश्चक्तुभिरध्ययनविधिसिद्धविद्यामावेनस्यमवद्वृजवच्छुद्रेपिविद्याक्षेपात्सुस्तकादिनाविद्यां संपादयशूद्र-
स्याप्यधिकारउक्तः ॥ षाष्ठेन शूद्राधिकरणपूर्वपक्षेसिद्धां तेत्वध्ययनस्यार्थीहेतुत्वेन दृष्टार्थत्वात्साम्नामृगक्षराभिव्यक्तिद्वारा
स्तो वार्थत्वमिव तव्य प्रत्ययावगतस्वाध्यायार्थत्वद्वारार्थज्ञानार्थत्वाद्विचारं विनाचतदयोगात् दर्थशास्त्रमारंभणीयं ॥ एतच्चायातो
धर्मजिज्ञासेत्यत्राध्ययनविधेर्दृष्टार्थत्वादित्यतः शब्दव्याख्यायां शंघवरभाष्ये सूचितं ॥ तेन विचारं विनाविधर्था समाप्ते वेदमधी-

त्यस्तायादितिस्मार्तिस्मानोकर्षः ॥ ततश्चअध्ययनविधेः उपनयीतनमध्यापयीत ॥ उपनीयगुरुः शिष्यं महाव्याहृतिपूर्वकं ॥ वेदमध्या
पयेदेनं शोचान्वारांश्चशिक्षयेदितिस्मृत्या उपनयनदृष्ट्यर्थत्वाचोपनीतात्प्रत्येव प्रवृत्तत्वादुपनयनस्यचाधानेसर्वेऽप्यत्वादितिद्विती
याध्यायन्यायेन वसंतेब्राह्मणमुपनयीत श्रीघोराजन्यं शरदिवैश्यमिति श्रुतिभिरुभ्यवर्णिकेष्वेवविधानेन शहदेतद्भावात्करुषिधीनां
चाध्ययनविधिसिद्धिविद्यभवर्णिकविषयत्वेनोपक्षीणानामन्यथानुपपत्यभावेनविद्यानाक्षेपकत्वाच्छुद्रस्यकर्मस्वनधिकारादितिषा
ष्टः सिद्धांतोपिफलं ॥ पि श्रुत्यंतरे अष्टवर्षेब्राह्मणं उपनयीतनमध्यापयीतेत्याध्यापनेउपनीतयहृणं नाध्ययनेतश्याव्याध्याप-
नस्यवृत्त्यर्थत्वेनयाजयोदातेवद्विध्यनहृत्यादाचार्यनिष्ठत्वनपाप्तम् ॥ स्कार्यत्वाभावाचब्राह्मणउपगच्छेत् सोधीयीतेनिविषयिणम्
तोर्थेन्नेयदितिविवरणादयः स्वाध्यायवच्चमसाध्यर्थूनवृणीत्वादितिश्चान्वयनसंस्कार्यस्यापिवदोरनेनैवविनियोगादुपादेयत्वमितिपार्थ-
सारथिराणकां ॥ संतादिवाक्येरुपनयनप्राप्तब्राह्मणविशिष्टानुपनयनमनूद्याष्टवर्षकालोविधीयते ॥ नचवाक्यभेदः उद्देश्या
पर्यवसानेनविशिष्टानुपनयनभावादितिहेमाद्रिः ॥ तत्त्वं तु विनिगमकाभावाच्छारवातरत्वादुभयव्रापिविशिष्टविधिरिति ॥ अनएवो
पादेयत्वेनविवक्षितं पुंस्त्वं ॥ अन्यथोपनयनेसंस्कार्यत्वाद्वैकत्ववस्तुस्वाविवक्षयास्त्रीणामव्युपनयनप्राप्तिः केनवर्येत ॥ यत्तु वं
रलेतस्यायावदुक्तमाशीर्वद्यत्वर्थमित्यव्राप्तवर्षवाक्येऽद्वितीययासंस्कार्यत्वालिङ्गाविवक्षयान्यायेनस्त्रियाउपनयनप्राप्तावपि
शुद्धदेवोपनयनाभावइत्युक्तं ॥ तदध्यर्थवृणीतदितिवत्स्वाध्यायश्चोपादेयत्वादुपनयनादिवाक्येष्वितत्वाच्चित्यं ॥ अतएवषंटस्योपनय

नंशूद्रसर्वमत्यान् अनएवमिताक्षरायांदेवलः ॥ पंटकोहीनलिंगः स्यात्संस्कारार्हश्वनैवसः ॥ याज्ञवल्प्यः ॥ पंटनुब्राह्मणहस्याशूद्रहत्याग्रनं
चरेदित्याह ॥ वौधायनसूत्रस्मृत्यर्थसारादयस्तुष्टस्यवचनादुपनयनमाहः ॥ एतच्चाग्रेवक्ष्यामः ॥ अनएवोपादेयगतत्वादृष्टवष्टत्वमंकत्वंचित्वा
वक्षित्वा ॥ नन्वेवंन्यायतएवशूद्रस्यकर्मनिधिकारसिद्धेः ॥ तस्माच्छूद्रोयज्ञेनवक्षुभृतिनिषेधोव्यर्थैति चेत् न्यायप्राप्नानुवादैति भावाः ॥ वेश
तिनस्तत्वं प्रत्ययेनस्वाध्यायस्यभाव्यत्वावगतेः प्रथमोपस्थितत्वान् ॥ हंसादानंस्यावश्यकत्वादैकस्त्वाच्चाक्षरयहणमेवभाव्यं ॥ नचक
तुभिरर्थज्ञानाक्षेपासुस्तकादिनाशूद्रस्याव्यधिकारापत्तिः ॥ यथाभास्त्रमन्त्यध्ययनविधिसिद्धविद्यायहणेनक्तूनांशूद्रेविद्यानापेक्ष
कत्वं ॥ नथार्थज्ञानमपि अध्ययनविधिद्वाराक्षरयहणोपायनन्तर्माणस्त्रमन्त्यध्ययनस्यपुस्तकाद्युपायमाक्षिपतीतितुल्यः प्राप्यतांवासेपा-
च्छूद्रस्याव्यधिकारः सतुपद्मुवाइति श्रुत्यानिषिध्यते ॥ अस्मार्थेष्वाध्ययनस्याक्षरयहणार्थत्वं ॥ अन्यथाशूद्रस्यप्राप्यभावान्वि-
षेधोव्यर्थः स्यादित्याहुः सर्वथाशूद्रस्यकर्मण्यधिकारः सिद्धविवादस्तुउपनीयतेति ॥ पीज्ञधानोः संमाननोत्संजनाचार्यक
रणज्ञानभृतिविगणनव्ययेषुनिभ्रूतिपाणिनिस्मृतेसचार्यकरणसेभाव्ये उत्तमनेपदस्मृतेरुपनयनस्यांगसेनाफलत्वेषि ॥ उपनीयतु
यः शिष्यवेदमध्यापयेहृजः ॥ संकल्पंसरहस्यं च तमाचार्यप्रचक्षतेऽति स्मृतेरध्यापनफलमेवांगे उपचर्यते ॥ वर्मवाएनदाज्ञायक्रिय
तेयत्प्रयाजाइज्यंतेऽतिवत् ॥ तेनाध्यापनविधिप्रयुक्तत्वेव्यध्ययनस्यमाणवकनिष्ठत्वादर्थज्ञानार्थत्वमपि क्तूनांचत्तसि
द्विद्योपजीवित्वादुपायांतराक्षेपाच्छूद्रस्यानव्यधिकारैतिप्राप्नाकराः ॥ तदयुक्तं ॥ आचार्यकरणत्वस्यकर्त्त्वभिप्राप्यत्वेणीभ्यातो

र्जित्यात्मविनिवितः कर्वभिप्रायेक्रियाफलदृत्येतेनात्मनेपदसिद्धेः ॥ संमाननेत्यादिविधानंव्यर्थस्यात् ॥ तेनाकर्वभिप्रायेष्यात्म
नेपदविधानमेतत्सूत्रं तदुक्तंमहाभाष्ये अकर्वभिप्रायार्थोयमारंभइति ततश्चक्रियाफलत्येष्यकर्वभिप्रायत्वान्नाचार्यकरणत्वं
व्यमितिदिक् ॥ विशेषस्तुविवरणेतत्त्वरत्नेचज्ञेयः ॥ तत्रशूद्रस्यवेदश्रवणेतावन्नाधिकारः ॥ कपिलाक्षीरपानेनब्राह्मणीगमनेनच ॥
वेदाक्षरविचारेणशूद्रश्चाङ्गालतांव्रजेदितिपरानारोक्तेः ॥ उत्तरमीमांसायांव्याससूत्रेषिश्रवणाध्ययनप्रतिषेधात् स्मृतेश्चेत्यवश्य
शूद्रस्यवेदश्रवणादिनिषिद्धं ॥ इदंशंकराचार्थेव्याख्यातं ॥ श्रवणप्रतिषेधोन्नवति ॥ अथहास्यवेदसुपशृणवतस्त्रपुजनुस्यांश्रोतपूरण
मिति ॥ पद्युवाएतच्छुद्रदृतिभवनिचोदाहरणेऽपि धारणेशरीरभेददृतित तथावेदार्थज्ञानमपि ॥ नशूद्रायमतिंद्या
न्नोच्छिष्टनहविः प्रुतं ॥ नचास्योपदिशेशूद्रमन्नचास्यव्रतमादिशादितिशाब्दोक्तेः ॥ मतिर्वेदार्थेपदेशः ॥ नशूद्रायपरिज्ञानंदद्यादेदसु
खेनतिपराशरीयपुराणात् ॥ वेदार्थज्ञाननिषेधान्मीमांसाद्युपायानमपिनिषिद्धं ॥ तथावेदमूलतात्मृतिपुराणाद्यध्ययनंनिषिद्धं ॥
पुराणोपचमोवेदः पुराणवेदसंमितमितिस्मृतेः ॥ तस्मादिदंवेदविद्वाद्यत्थेतत्थंप्रयत्नः ॥ शिष्येष्यश्चप्रवक्तव्यंसदूतेष्वेवधर्मतः ॥ इतिस्मृति
कोमुद्यामत्रिस्मृतेः ॥ मनुरपिनिषेकादिशमशानांतोमंत्रैर्यस्योदितोविधिः ॥ तस्यशास्त्रेऽधिकारोस्मिन्द्वयोनान्यस्यकस्यचित् एवंस्मृ
त्यादिश्रवणमपि नाध्येतत्थमिदंशास्त्रंवृषलस्यतुसन्निधो ॥ योधीतेचैवमोहात्मासयातिनरकान्वहूनितिकोर्मत्तेः ॥ वायुसंहिता
यामपिनावेदविद्यः कथनीयमेतस्पुराणरत्नंपुरशासनस्य ॥ नाभक्तशिष्यायचनास्तिकेष्योदत्तंहियतन्नरकंददाति ॥ भविष्यत्पुराणे ॥ या

न्येतानित्योक्तानिधर्मशास्त्राणिसक्वन् ॥ नेच्छामिश्रोतुंविप्रेद्गुह्यान्येतानिहिद्विज ॥ वयाणामेववर्णनांप्रोक्तान्येतानिपंडितैः ॥ श्रेय
सेनतुशूद्राणामवमेवचनंशृणु ॥ ब्राह्मणादिषुवर्णेषुत्रिषुवेदाः प्रतिष्ठिताः ॥ मन्यादीनिचशास्त्राणितथांगानिचसर्वशः ॥ अवश्ववण-
स्यवाचनस्यचशूद्रप्राधान्येनसाक्षान्निषेधः ॥ नतुविप्रद्वारा तदक्तंमहाभारते आवयेच्छतुरोवर्णन् कृत्वा ब्राह्मणमग्रनद्विति ॥ नारदी
येषि ॥ येचधर्मपराराजनदेवद्विजपरायणाः ॥ तेषांमध्येहरेष्येष्टरनोयंद्विजातिभिरिति ॥ भागवतेषि ॥ स्त्रीशूद्रद्विजबंधूनांत्वयीनश्चु-
तिगोचरा ॥ कर्मश्रेयसिमूढानांश्रेयएवंभवेदिह ॥ इतिभारतमारज्यानद्वयमुनिनाकृतमिति ॥ द्विजाच्छूद्रायांजातोद्विजबंधुव्रात्योवा ॥
भविष्ये ॥ चतुर्णामपिवर्णनांयानिप्रोक्तानिश्रेयसे ॥ धर्मशास्त्रादिष्टादेवद्वशृणुतानिनृपोन्नम ॥ विशेषतस्तुशूद्राणांपावनानिमनीषि
भिः ॥ अशादशपुराणानिचरितंराघवस्यच ॥ वायवीये ॥ एतानिमपश्चात्तेऽधर्मशास्त्राणिपंडितैः ॥ साधारणानिप्रोक्तानिवर्णनांश्रेयसेसदा
॥ चतुर्णामिहराजेद्वश्रोतुमर्हाणिसक्वन् ॥ स्कांदेसूतसंहितायां ॥ उत्तराद्याणाविष्णोराजानश्वन्थेष्वच ॥ वैश्याश्वतारतम्येनज्ञानाभ्यासे
धिकारिणः ॥ द्विजस्त्रीणामपिश्रोतज्ञानाभ्यासेधिकारिता ॥ अतिशूद्रस्यशशूष्ठापुराणेनेववेदनं ॥ वदंतिकेचिद्विद्वांसस्त्रीणांशूद्रस
मानतां ॥ तथा ॥ सिद्धांतश्रवणंप्राहुर्द्विजानांमुनिसन्नमाः ॥ शूद्राणांचविरक्तानांतथास्त्रीणांमहामुने ॥ सिद्धांतश्रवणंप्राक्तंपुराणश्रवणंबु-
धेः ॥ सिद्धांतःस्मृत्यर्थः ॥ रामायणेषि ॥ पठन्द्विजोवागृभत्वमीयात्स्यात्क्षत्रियोभूमिपतित्वमीयात् ॥ वणिरजनःपुण्यफलत्वमीयाच्छृण्व-
शूद्रोपिमहत्वमीयात् ॥ इदमपिविप्रादिद्वारैव ॥ नदुक्तंभविष्ये ॥ देवार्चापुरतःकृत्वा ब्राह्मणांश्वनृपोन्नम ॥ श्रोतव्यमेवशूद्रेणतथान्ये

श्वद्विजातिभिः ॥ पुराणश्रवणविधानादेव तदंतर्गतवैदिकमंत्रश्रवणेपिनदोषः ॥ तदुक्तं वार्तिके ॥ तानेव वैदिकान्मंत्रानुभारतादिभिवेशिना
न् ॥ यिहायमंत्रनियमंलोकबुद्ध्याप्रयुजतद्विनि ॥ यद्यप्यदृष्टे तु स्वं नवैदिकत्वं विनास्ति ॥ तेन स्तो चादेव पिवेदेष्वचित्सत्संकल्प्यते ॥ नथापि
वचनाद्वापाभावः ॥ अनित्यस्यापि प्रवाहा नादित्याकल्पसूत्रादिवन्नित्यविधिविषयत्वं ॥ यानिशंखेन विद्यास्यानान्युत्काएनानिब्रह्मणो
धिकुरुते ॥ सच्च वृत्तिं दीर्घीयतीतरेषामिति बहुवचने न ज्ञानोपदेशो विप्रद्वारे पौर्वेति शूद्रस्याधिकारउक्तः ॥ सोपिश्रवणपरएव ॥ अन्वशूद्रा-
णां विहितनिषिद्धश्वर्धमाशूद्रसमानामनुपनीतद्विजस्त्रीकुडगोलक संकरजात्यादीनामपिज्ञेयाः ॥ तेचाग्रेव क्षयं ते ॥ तत्सिद्धं शूद्रस्य
विप्रद्वारापुराणश्रवणेन ज्ञानमिति ॥ अथशूद्रस्य मंत्रविचारः ॥ तत्त्वविद्याद्वेदमंत्रेनाधिकारः ॥ व्यासोपि ॥ शूद्रोवणश्वतुर्योपिव
र्णत्वाद्वर्ममर्हति ॥ वेदमंत्रस्वधास्वाहावषट्कारादिभिर्विनीयते ॥ नामाहतापिनीये ॥ सावित्रीप्रणवं यजुर्लक्ष्मीस्त्रीशूद्रायनेच्छति ॥ प
राशरभाष्यव्येवं ॥ रामनापिनीये ॥ सावित्रीलक्ष्मीयजुः प्रणवं यजुः यत्कृष्णशूद्रः समृतो धोगच्छति ॥ लक्ष्मीश्वीरीजं ॥ व्याहरणेजिहाद्वे
द्वितिश्वुतेश्व ॥ गोडनिबंधेति श्वितत्वे स्कांदे ॥ स्वाहाप्रणवसंयुक्तं शूद्रमंत्रदद्विजः ॥ शूद्रोनिरयमामोतिब्राह्मणः शूद्रतामियान् ॥ एवं पुरा-
णविष्णुसहस्रनामचंडीस्तो चादिपाठेष्वनधिकारः ॥ श्रवणमात्रेऽधिकारेण पाठप्रसक्तेः ॥ तदुक्तं हरिवंशो ॥ स्कर्गतिमियाच्छ्रवणपाच्छशू-
द्रजातिरिति ॥ अतएव भारतेविष्णुसहस्रनामस्तु ॥ वेदानं गोब्राह्मणः स्यात्क्षवियोविजयीभवेत् ॥ वैश्योधनसमृद्धः स्याच्छूद्रः स्कर्गमवाभ्यु-
दित्यशूद्रः श्रवणेनैवेतिशंकराचार्यव्यातम् ॥ किं बहुनाशूद्रकर्तृकस्मानदानश्राद्धादेविप्रस्त्यैव पौराणमंत्रपाठः शूद्रस्य तु श्रवण

(6A)

मात्रं ॥ श्रावयेच्चतुरोवर्णनित्यस्यनिषादस्थपनिंशाजयेदितिवच्छृणुयुरित्यर्थेनशूद्रं प्रतिश्रवणजन्यज्ञानस्येवकर्मभिर्गहणात् पुराणपाठं भा
 वेन तन्मंत्रेषु पाठाप्रसंगाच्च ॥ बाराहेपि ॥ अयमेवविधिः प्रोक्तः शूद्राणां मंत्रवर्जितः ॥ अमंत्रस्य तु शूद्रस्य विप्रो मंत्रेण गृह्णते ॥ अस्य श्रा
 च्छ प्रकरणपाठेपि इयं परिभाषा ॥ न च सावाक्यरूपाप्रकरणेन नियंतुं शाक्या ॥ अतः शूद्रकर्तृकदानश्चाद्वादौ उर्थप्रकाशनार्थसर्वविप्रेण मं
 त्रपाठः कार्यद्वितीशूलपाणिः ॥ वैदिकोपिविप्रेण पठनीय इत्याचार्यचूडामणिः ॥ माधवीयेष्वेवम् ॥ श्राद्यस्यांशारवायाविप्रस्य मंत्रपाठउक्तः ॥
 स शूद्रशास्त्रेषु प्रस्यादेवतिस्मृतिकोमुद्यां ॥ मदनपारिजातव्याग्रव्याल उक्तः प्रश्यामावान् ॥ अमंत्रस्य विशेषणात् स्त्रीणां तत्तु ल्यानां च विद्वृल
 पाणिः ॥ यत्तु तेनोक्तं ॥ मंत्रजन्यनियमादृष्टसिद्धिस्त्वं नमस्य तत्त्वात् ज्ञानास्यनमस्कारो मंत्रद्वितीयो तमोक्तेरिति ॥ तद्विंत्यं ॥ दृष्टदौरे
 वहितप्राप्निरस्वातं व्येण न च मंत्रनिषेधेनियमादृष्टप्राप्निः ॥ नगस्कारं गेवत्सिद्धिश्च नहितः ॥ नमंत्रः अन्यथानरवावपूर्वत्यवधात जन्या
 द्वितीयो तमोक्तेरिति ॥ कल्पतरुस्त्वं पैराणकर्मणां स्त्रीशूद्रस्त्रियो विशिष्टानामुस्त्यात थैवनियोगात्मोराणमंत्र
 गम्भीर्यो तमोक्तेरिति ॥ तन्न नगस्कारेण बाधादराहविरोधाच्च वैदिकमंत्रस्यानेनमः शब्द इत्यन्ये ॥ तस्य मंत्रकेष्वेवसः तेन पितृणां नामगोत्रत
 इत्यादेसंज्ञानामपि नाममंत्रउक्तस्त्वं वर्षद्विस्य सर्वमंत्रनिषेधेप्राप्तेप्रतिप्रसवमात्रार्थं गौतमीयम् ॥ न तु तिलावपनादाय पि अन्येतु ॥ आ
 वाहनादिकर्तव्यं यथाशूद्रेण तत्त्वृणु ॥ देवानां देवनाम्नातु पितृणां नामगोत्रतद्वितीयो मात्रोभविष्योक्तेः सर्ववैदेवदेवस्योनमः पित्र्येपि
 तद्विष्योनमद्वितीयाममंत्रमाहुः ॥ केवलस्य नाम्नः प्रयोगानहत्यान् त्वं न नमद्वितीयतावानेव मंत्रद्वितीय आचार्यचूडामणिमदनपारिजातोक्तिः

परास्ता नमस्कारः पंचमहायज्ञमात्रपुरः सरः इति हरदत्तादयः तन्न श्राद्धादैनमोविधानस्य मूलांतरकल्पनावत्यासर्वार्थत्वात् ॥ अतएव विज्ञानेश्वरेण कृद्धादैनमोमंत्रजपउक्तः अस्मत्पितृचरणस्त्वनमस्कारेण मंत्रेण पंचत्वेन यज्ञान्नहापयेदितियज्ञवल्योक्तो यज्ञशब्देन शूद्रकर्म मात्रोद्देशोननमस्कारविधानं यज्ञानामुद्देश्यानां पंचत्वेन विशेषणेऽप्यहेकत्वविवक्षावद्यक्ष्यभेदापत्तेः तं न शूद्रकर्त्तुकतुलादानमदिपूर्वेषु शूद्रद्वयनमस्कारो मंत्रइत्याहुः पौराणस्तु विप्रस्येत्यविरोधः एतेन नमस्कारस्य पंचयज्ञेष्वेवविधानात् शूद्रस्य नविवाह होमार्दीति मदनपा-
 रिजातोक्तिः परास्ता अतएव योनमसात्मध्वर इति श्रुतेन मस्कारमितियज्ञो वै नम इति हिब्राह्मणं भवती-
 त्याश्वलायनोक्तेश्वरः ॥ नमस्कारस्यापि सर्वकर्मागत्वं तच्च यज्ञादिति नानन्न तत्र वै दिक्मंत्रो ज्ञया वाधितं यज्ञेत्ययज्ञादैप्रवर्तते ॥ तथा शूद्रेष्विकर्मेन्नोमंत्रात्मुक्तो च प्रवर्ततएव । अतएव शूद्रस्य कारीयसूत्रात्मनः श्वेतसंस्कारागविवाह श्वेतोक्तो हरिहरेण ॥ अतएव नुमतोस्य नमस्कारो मंत्र इति गोतमीयः शूद्रेष्विप्रतिप्रसवः तस्य चानुष्टेयाग्रद विज्ञानेश्वरमदनपारिजाताद्युक्तिमानाभावात्परास्ता ॥ अन्तकेचित् ॥ विशेषण गृह्यते इत्य
 वै दिक्मंत्रो विप्रस्य पौराणस्त्वशूद्रैः परनीयः न वै देव्यधिकारो हिकश्चिं शूद्रस्य विद्यने ॥ पुराणो व्यधिकारो मेदर्दितो ब्राह्मणे रिहेति शूलपाणो पाद्योक्ते: श्रीदत्तो व्यवेति विधितत्वेस्मार्तस्त्वेदिकेतरमंत्रपाठे शूद्रस्याव्यधिकारः ॥ वै देवमंत्रवर्ज्य शूद्रस्येत्याचारचिंतामणो ॥ छन्दो गान्धिकेवचनाद्वै देविशेषणात् श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाध्येतव्यकदाचनेति निषेधो मंत्रेन रपुराणपरः ॥ पंचयज्ञस्तानश्राद्धेषु तु पौराणोपि

न न मस्कारेण मंत्रेणोति पंचयज्ञे षु ब्रह्म सक्तविशां त्वं मंत्रवल्लान मिथ्यते तृष्णीमेव हिशूद्धस्य सन मस्कारकं मतमिति योगिया ज्ञवल्क्येन ॥ स्ताने ॥
अयमेव विधिः प्रोक्तः शूद्राणां मंत्रवर्जित इति श्राद्धे च वाराहे विशिष्यो केरित्याह अनुमतो स्य न मस्कारो मंत्रद्वानि गोत्रमो द्येत त्परो द्यै दिक्मंत्रप
रश्च त्याह तन्न ॥ नाध्येत व्यमिदं शास्त्रं वृषं लस्य तु सन्निधाविनिकोर्म पुराणनिषेधेन वेदस्य दूरापासनतान् ॥ अध्येत व्यं ब्राह्मणेन वैश्येन
क्षवियेण च ॥ श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाध्येत व्यं कदाचन श्रौतं स्मार्तं च वै धर्मं प्रोक्तमस्मिन्नुपोत्तम ॥ तस्मा च्छुद्रैर्विनाविप्रं न श्रोतव्यं कदाचन नेति
Shri odaya Samskruti Vashisht
शूद्रपाणो पुराणाधिकारे भविष्यो के श्व अनएव विप्रो मंत्रेण गद्यते इति सवर्थं न श्राद्धमात्रपरमिति शूद्रपाणः एने नाध्येत व्यमिति निषेधेम
वेतर पुराणपर इति श्रीदत्ताद्रिमैथिलमतमपास्तं यिनाविप्रमि यज्ञत्वं द्वारे वश्रवणमुक्तं ॥ धर्मशब्दस्तानि धर्माणीति वल्ली विशेषस्कनि
र्णयसिंधो द्वयः किंच यथा द्विजानामध्ययनविधौ अधीनैर्मन्त्रैरर्थं प्राप्तं यादित्यर्थं न कर्मसंभवाठस्यै वांगतं न तु स्मृतेः मंत्राणामक्रियात्वेन
स्वतः कर्माघ्रहणात् यथा शूद्राणां श्रावयेदिति श्रवणविधौ शूद्रैः प्रश्ननं कुर्यात् श्रुतैर्मन्त्रैरर्थस्मृतिं कुर्यादित्यर्थं न शूद्रस्य तुलादिमहा
दानादिकर्मसु मंत्रश्रवणस्यै वांगतं न पाठस्य न न्वेवं श्रवणविधौ श्रावयेऽनुरागणानि त्युक्ते द्विजानामपि तुलादो मंत्रश्रवणमेव स्यान्नपाठ इति चेत
अवबूमः ॥ अप्तव्यं ब्राह्मणेन वैश्येन क्षवियेण चेति भविष्यो न्तः निषेकादिः स्मशानां त इत्यादिवचनादध्ययनस्यै वकर्मांगतं ॥ विदुषाब्रा-
ह्मणेन दमध्येत् शूद्रस्य प्रस्तुत त्रैनमनुक्तेः अन्यथा वेदार्थं पुराणनिषेति हासानि शक्तिः ॥ जपयज्ञप्रसिद्ध्यर्थविद्यां चाध्यास्मिकीं जपेत् गा-
थानाराशं सार्पिज्ञात्तु पुराणनियत्वाह्मणानीति हासान्पुराणनिकल्मान् इत्यादिब्रह्मयज्ञविच्छेदापन्तः ॥ पुराणन्यायमीमांसाधर्मशा

रुग्मिश्रिताः ॥ वेदः स्थानानि विद्यानां धर्मस्य च चतुर्दशे नियाज्ञवल्कीये ॥ ज्ञानार्थसाच्च श्रवणं तु फलविशेषार्थं यद्दंशुण्यान्निस्यं य
 श्वापिपरिकीर्तिर्थं ॥ नाश्वभ्यं प्राभ्युपालिं चित्सो मुञ्चेहच मानवः इत्यादौ चंडिपागादो च फलश्वते याज्ञवल्क्योपि यद्दंश्रावयेद्द्वान् द्विजा
 न्यर्वसु पर्वसु अश्वमेधफलैनस्य नद्वावान नुमन्यतामिति ॥ तेन द्विजानां यथा वेदाध्ययनं ज्ञानकरणद्वाराकर्मार्थत्वात्पारायणाद्यर्थमक्षर
 ग्रहणार्थत्वाच्च दृष्टार्थं नहि सिद्धांते ॥ क्षारग्रहणस्य भाव्यतं त्यज्यते पारायणार्थत्वेन दृष्टार्थत्वात् तन्मात्रार्थत्वं तु नेव्यते एतन्त्यायरत्नमा-
 लायां स्पृष्टमुक्तं ॥ नकेवलार्थविज्ञानसिद्धिरस्य प्रयोजनं दृष्टार्थं दृष्टयते यद्यन्न सर्वफलमिष्यते इति तथा पुराणाद्यध्ययनश्रवणयोद्दियो
 विधाने व्यध्ययनं ज्ञानद्वाराकर्मार्थत्वादृष्टार्थश्रवणं तदृष्टार्थमवग्रहणात् विपरीतं श्रवणं ज्ञानद्वाराकर्मार्थत्वादृष्टार्थत्वाच्च अ-
 ध्ययनं तु नास्येव श्रोतव्यमेव शूद्रेण नाध्येत व्यव्यक्तदाचने निवचनात् यद्यपि विर्तिकेराणकेच ॥ धर्मेचार्थेच कामेच मोक्षेच भरतर्षभेति ॥ भा-
 रतोक्ते धर्मादेश्वकारैरधर्मादेश्व ज्ञानमुपादानपरित्यागं गमते ॥ नदृष्टार्थमेव श्रवणमित्युक्तं तदपि शूद्रमात्रपरं ज्ञेयं द्विजानां तु पा-
 रुएव ज्ञानार्थः यद्वास्तु द्विजानां श्रवणं दृष्टार्थं पाठश्रवणयोरन्यतरस्यापि ज्ञानार्थत्वेनियामकाभावात् मंत्रपाठस्तु भविष्यवचनादेवेति
 ज्ञेयं अन्यथा श्रावयेदित्यस्य शूद्रमात्रपरते शूद्रस्य तदनादरश्रवणादित्युक्तरमीमांसान्यायेन मोक्षेत स्यानधिकारात् मोक्षग्रहणं विरु-
 ध्येत नन्वाद्यपक्षेश्रवणविधो शूद्रेज्ञानार्थत्वेन दृष्टार्थत्वान्नियमविधिः द्विजेच फलार्थत्वादपूर्वविधिरतिवैरुद्यन्यस्यात् भैवं ॥ अध्ययन
 विधिवत् यन्त्रुक्त्यन्तद्वित्युपबंधेन सर्वश्रवणात् सर्वत्रापूर्वविधिस्तत्त्वं फलतोनियमादिव्यपदेशादितिवार्तिकोक्तरीत्यापरिहाराच्च सर्वश्वा

ध्ययनविधिन्यायस्तत्थानापन्ने श्रवणेविधीं संचारणीयः एतच्च एवं भारतादिवाक्यान्यपियोज्यानीत्यादिनावर्तिके पिसूचिनं तदिदं मृ
दुक्तं सूधीभिर्दूरं विभावनीयं तस्माच्छुद्रस्य पूर्तादिकर्मस्फौराणमंत्राणामेव विप्रस्य पाठो नवैदिकानामिनिसिद्धं अथ शूद्रस्य कर्मा
धिकारः तत्र कामश्रुतयोग्यथाध्ययनविधिसिद्धिविद्य द्विजपराइति न शूद्रस्य विद्याक्षेपेण श्रौनकर्माधिकारः तथा स्मार्तपौराणाः ॥ ग्र
हयज्ञमहादानपूर्वं श्राद्धादिविधयः फलकामित्वाच्छुद्रवणविधिमिद्दुविद्यताच्च चतुर्वर्णपराइति शूद्रस्य आपितेष्वधिकारः नम्लेच्छा
दीनां विद्याक्षेपाभावात् नवैवं तत्रोक्तमहारुद्रलक्ष्महामाति षष्ठ्यधिकारः शूद्रस्य स्यादिति चेन्त तत्र वैदिकमंत्राणामंगलेन शूद्र
स्य सर्वाणि गोपसंहाराभावैनां धारीनामिवानधिकारात् सर्वाणि गोपसंहाराभावैनां धारीनामिवानधिकारात् हि प्रश्नानविधिप्रवृत्तिरितिषष्ठेवर्णितं कथं तर्हि शूद्रस्य वैदिक
मंत्रयुक्ते गृह्योक्तहोमांगकुञ्जकंडिकापेक्षेचतुरलादावधिकारः उच्यते न्यायतोनिषिद्धो षष्ठ्यधिकारः कर्मविशेषेषु तत्तद्वचनैः प्र
तिप्रसूयते निषादस्थपते रिवरोद्देष्टौ न च शूद्रस्य गृह्योन्तं गोपसंहाराभावादनधिकारः वेदानधीत्य वेदो वावेदं वा
पियथाक्रममिति स्मार्तपौराणात् तत्र न पक्षेवं दानरीयहोत्रोदावादिकस्य वश्रवणोपदेशादिनात द्विसंभवादात्मिज्यत्वाद्वानियमानपेक्षणा
त् नियमस्कप्रथमात्मानं उक्तं चैत्रासविस्तरं दानकमलाकरेस्माभिः अव्रापिचवक्ष्यते यत्र तु नवैदिकमंत्रां गंतव्यतु वचनाभावेष्य
धिकारः श्रवणविधानस्तत्त्वात्कामित्वाच्च यथाविनायकशांत्यादोयत्रवामंत्रां तरं विकल्पः यथा ग्रहयज्ञे स्मृतिसंग्रहे ॥ नाम
मंत्रेण शूद्रस्य कुर्याद्वामादिकं बुधइति । तत्र वैकल्पिकमंत्रां तरेणापि सर्वाणि गोपसंहारात् सोयं कुञ्जस्तिकुञ्जनास्तीतिविच्छयते तत्रादो

विहितानि अगस्य संहितायां कुचिव्रततमा: शूद्राधर्मिकाद्विजसेवकाः स्थियः पतिव्रताश्चान्ये प्रतिलोमानुलोभजाः लोकाश्चांडालपर्यन्ते
 सर्वेष्यव्राधिकारिणः अव्राममंत्रे तथा श्रुतिर्ब्रह्माहषद्वर्णस्मृतिवर्णद्वयात्मकं षड्वर्णब्राह्मणादीनां व्रयाणां यद्विवरणं ॥ तदन्येषां दैशिके
 नवनक्षयं तारकं परं तत्रैव मंत्रोयमुपदेष्टव्यो ब्राह्मणाद्यनुरूपतः ब्रह्मोत्तरवंडेशिवं चाक्षरं प्रक्रम्य महापातकदावाभिः सोयं मंत्रः षडक्षरः
 प्रणवेन विनामंत्रः सोयं पंचाक्षरो मनः रसीभिः शूद्रेश्वरं कर्त्तर्णीर्थीर्थतेस्मुक्तिकंकांक्षिभिः नास्यदीक्षानहोमश्चनंस्कारो न तर्पणं न काल
 नियमश्चात्मजप्त्यः सर्वे रियं मनुः एतदीक्षात्तत्रैव परकृतिरूपे पाणोक्ता ॥ पुण्यतीर्थजले स्तानं राजानं समुपोषितं प्राइमुरवंचोपविश्याग्रेन सा
 शिवपदां बुजं तन्मस्तके करं न्यस्य ददीमंत्रं शिवात्मकमतिस्मृति राहे ॥ ब्राह्मणक्षविद्यविशां पंचरात्रविधीयते शूद्रादीनां च न छोत्रपद-
 वीमुपयास्यति अन्यैस्तकनत-छोत्रेति पाठो लिखितः अतएव न उक्त अथ शूद्रस्य वक्ष्यामि गदतः शृणु माधवि दं पतीममभन्तो च ममक
 मपरायणो नमस्कारप्रियो नित्यं ममचिंताव्यवस्थितः गृह्णते वेदविद्यो नित्यं तु समाचरेत् त्यस्काक्षिप्तिसहस्राणि शूद्रमेव तु याम्य
 हं तथा तत्रैव चातुर्वर्णस्य वक्ष्यामि दीक्षामध्ययनस्थिति त्युपक्रम्य द्विजानां दीक्षामुत्का ॥ शूद्रस्यापि च वक्ष्यामि मद्भक्तस्य वरां गने
 इत्यादिनाशूद्रदीक्षोक्ता वामनपुराणे ततश्चकारभगवांश्चातुर्वर्णर्थहराचेनै इत्युत्कावसिष्ठपुत्रस्य शक्ते स्तुच्छिष्यादीनां वाग्विदीक्षा
 मुत्का ऊर्णेदरस्य शूद्रस्य दीक्षामुत्कोक्तं एवं सभगवान्ब्रह्मापूजनाय गिवस्य तु कृत्वा तु चातुराश्रम्यं स्वयं च भवनं गत इति भविष्येति
 ब्राह्मणक्षविद्यवैश्यं कुलीनं शूद्रमेव च पुरुषं वास्त्रियं वापिदीक्षये त्युर्यमंडले एवं व्रयविद्योषवचनं तत्र शूद्रस्याधिकारः स्मृतिकोम्मुद्याः ॥

तु शूद्रादीनां च तच्छोवपदवीमुपयास्यतीति वाराहे उत्कापं चराचोक्तवैष्णवशेव सौरशान्तवैनायकेषु मन्त्रेष्वधिकारउक्तः इति मन्त्रं दीक्षा ॥
अथ शूद्रस्य देवस्थापनं कल्यतरोदेवीपुराणे वर्णाश्रमविभेदेन देवाः स्थाप्यास्त्रकान्त्यथा ब्रह्मानुग्राह्यणैः स्थाप्योगायत्रीसहितः प्रभुः च तु वर्णेष्व लयाविष्णुः प्रतिष्ठाप्यः स्त्रवार्थिभिः भैरवोपि च तु वर्णेष्व रित्यजानां तथामनः मानरः सर्वलोकैस्त्रक स्थाप्याः पूज्याः स्त्रो तमाः लिङं गृहीयतिर्वापि संस्थाप्य तु यजेत्सदा विस्थलीमेनो पितामहचरणास्त्रक देव प्रतिष्ठायां शूद्रादीनां नाधिकारः स्त्रीणाम् तु पनीतानां शूद्राणां च न रेत्वर स्थापने नाधिकारो स्त्रिविष्णो विष्णुवाऽक्षरस्य च यः शूद्रसंस्कृतं लिङं विष्णुवापि न मेन्त्ररः इह वात्यनं दुःखानिपूर्यत्यामुष्मिके किमु शूद्रो वानुपनीतो वास्त्रियो वापि तस्मात्प्राप्ता केशावं वाशिवं वापि स्वृष्टानरकम श्रुते इति वृहन्नारदीये स्त्रो दाद्युक्ते रित्याहुः च तु वर्णेष्व रिति पूर्ववचनाद्विष्णवादिप्रतिष्ठायां पूर्वस्य विकल्पदिति तु सुक्तं अतएव स्पर्शने नाधिकारो स्त्रीत्यन्यव्रपाठः ॥
॥ अथ शूद्रस्य देव पूजाशिवसर्वस्वेभविष्ये यस्त्रक पूजयंते तिं दिं मां जगत्सति ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः द्वूद्रो वामत्परायणः तस्य प्रीतः प्रदास्यामि रहभाँलोकाननुन्तमान् गोडतिथिततस्कंदे शूद्रः कर्मणियो नित्यं स्त्रीयानि कुरुते प्रिये तं स्याह मर्ची गृण्हामि च द्रवं डविभूषिते लैंगे ॥ अथ रुद्रो महादेवो मंडलस्थउवाच ह ॥ पूज्यो ह ब्राह्मणानां च क्षत्रियाणां विशेषतः ॥ वैश्यानां चैव शूद्राणां गुरु श्रूष्यः पूजकस्य च ॥ स्त्रीणां चैवाधिकारो स्त्रिपूजादिषु न संशयः ॥ नृसिंहपुराणे ॥ ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यः शृण्यः शूद्रां त्यजातयः ॥ संपूज्यतं स्त्रश्रेष्ठं नरसिंहवपुर्धरं ॥ मुच्यन्ते चाश्रमभीमावैर्जन्मकोटिसमुद्धैः ॥ अपिपालधृते तत्रैव पुराणे ॥ अथाचित्प्रदातास्यात्मूलविं

वृत्त्यर्थमाश्रयेन् ॥ पुराणं शृणु याद्विप्रान्भरसिंहस्य पूजनम् ॥ सूनसंहितायां ॥ पंचाक्षरेण पूजा मुक्तगः ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थो वावानप्र
 स्थश्च सुव्रताः ॥ एवं दिने दिने देवं पूजयेदं विकापतिं ॥ न मांतेन शिवेनैव स्त्रीणां पूजा विधीयते ॥ विश्वकानां च शूद्राणामेवं पूजा प्रकीर्तिना
 पंचाक्षरस्य श्रुतो न म अदित्ये पि स्त्री शूद्रयोनी मांतत्वं ॥ अन्येत्वं ते भिन्नं नमः शब्दमाहुः अन्येषामपि सर्वेषां नराणां मुनि पुंगवाः ॥ पूजा
 देवालयं इष्ट्वा प्रणामस्त्वा स्थकीर्तिः ॥ एवं पूजा कृतायेन स फलं तस्य जीवितं ॥ यन्तु मनुः ॥ जपस्त्वपत्तीर्थं सेवा प्रब्रज्या मंत्रसाधनं ॥ देवताराधनं
 चैव स्त्री शूद्रपतनानिषदिति ॥ तद्विहितभिन्नपरं स्पर्शयुक्तपूजा परं वा ॥ एतच्च पुराणप्रसिद्धजीर्णलिंगपूजाविषयैः ॥ यानि तु विस्थली सेतो नार
 दीये ॥ यः शूद्रेणार्चितं लिंगं विष्णुवा प्रणमेन्नरः न तस्य नि ॥ प्रायश्चिन्तायुतैरपि ॥ न मेयः शूद्रसंसृष्टं वांकरं हरिमेव वा ॥ स स
 विद्यातनीभोगी यावदा चंद्रतारकं ॥ पारवंडपूजितं लिंगं न लापारवंडतारकं न त ॥ आभीरपूजितं लिंगं न त्वा न रकमश्चुते ॥ योषिदिः पूजितं लिंगं विष्णुं
 वा पिनमेत्तुयः ॥ सकोटिकुलसंयुक्त आकल्यं रोरवंयसेन ॥ इत्यारीभिन्नस्थापितलिंगविषयाणि ॥ यदा प्रतिष्ठितलिंगं मंत्रवद्विर्यविधि ॥
 तदा प्रसृतिशूद्रश्च योषिद्वापिनसंसृतो दिनित्वैवोक्तेः ॥ अन्येत्वुजं गदुः ॥ लिंगनमस्कर्तुर्देषो स्तु शूद्रस्य पूजायां फलमस्येव नूतन
 लिंगार्चशालग्रामादो तु सर्वरहितापूजा शूद्राद्यैः कार्या ॥ शूद्रो वानुपनीतो वास्त्रियो वापनितो पिवा ॥ केशवं वाशिवं वापि स्मृष्ट्यान रकमश्चुते ॥ ग्रा
 ह्यप्यपि हरं विष्णुं न स्वशेष्येद्य इच्छती ॥ यातु पूजयते लिंगं विष्णुवाशिवमेव वा ॥ स नाथा मृतनाथावानस्यानास्तीहनिष्कृतिः स्त्रीणा
 मनुपनीतानां शूद्राणां च जनेश्वरं स्पर्शनेनाधिकारी स्त्रिविष्णोर्वांशं करस्य चेति स्कांदोक्तेः च त्वारो ब्राह्मणैः पूज्यारूपयोगजन्यजातिभिः ॥

वैश्येद्वावेव संपूज्यो तथैकः शूद्रजनि भिरनि स्कांदोक्ते : ॥ वारा हेतु शालग्रामे स्पर्शनि षेधो न प्रतिमादा वित्युक्तं ॥ शालग्रामे न संपूर्णे तु
हीनवर्णो वसंधरे ॥ रुद्रीशूद्रकर संस्पर्शा वज्ज्ञ स्पर्शाधिको मनः ॥ मोहाद्यः संस्पृशो च्छुद्रो योषिद्वापि कदाचन ॥ सपते न्नरके धोरे यावदाभू
त संपूर्वं ॥ यदि भक्तिर्भवेत् स्यां रुद्रीणां वापि वसंधरे ॥ दूरादेवा स्पृशन्पूजां कारयेत् समाहितः ॥ सर्ववर्णे स्कल संपूज्याः प्रतिमाः सर्वदेव
ताः लिंगान्यपि तु पूज्यानि मणिभिः कल्पितानि चेति विष्णुपुराणापि ब्राह्मणः क्षवियो वैश्यः शूद्रश्वभृथिवी पते ॥ स्वधर्मनस्तरो विष्णु
माराधयति नान्यथा यत्तु प्रयोगपारिजाते विष्णुधर्मेन्नरे शालग्रामशिलां वापि ब्रह्मकं किनशिलां नथा ॥ ब्राह्मणः पूजयेन्त्यं क्षवियादि
ने पूजयेदिति तत्स्पर्शसहित पूजापरं अदीक्षितपरमित्यन्ये विशेषान्वयन्ते पूर्वीकमलाकरे निर्णयसिंधो च ज्ञेयः ॥ एवं पार्थिवलिंगपूज
नेष्यधिंकारः ॥ मृद्ग्रसमगोशकुसिष्टनाम्बकां स्यमयं तु वा ॥ कृत्यालिंगपूज्यवस्तकल्पायुतं दिवीति तिथितत्वे भविष्योक्ते : वैदिकमं भासा
वाच तदुक्तं तवैव स्कांदे मृदाहरणसंघटे प्रतिष्ठाक्वानमेवच ॥ स्यापन्पूजन वैवविसर्जनमतः परं ॥ हरेमहेश्वरश्वेतशूलपाणिः पिनाकधृकः ॥
पशुपतिः शिवश्वैव महादेव इति क्रमः भविष्ये शर्वायक्षिति मूर्तयेनमः भवाय जलमूर्तयेनमः रुद्राय अग्निमूर्तयेनमः उग्राय वायुमू
र्तयेनमः भीमाय आकाशमूर्तयेनमः पशुपतयेयजमानमूर्तयेनमः महादेवाय सौममूर्तयेनमः ईशानाय सूर्यमूर्तयेनमः मूर्तयो
ष्टो भवस्यैताः पूज्याः पूर्वादितः क्रमात् आभेष्यांतः प्रपूज्यास्तु वेद्यां लिंगेशिवं यजेत् अत्र न प्राचीभग्नतः शेषो गतिरुद्रयामलेनिषे
धान्नां न रालं प्राची किंतु प्रसिद्धैव एवं नवरात्रे देवीपूजादो एवं च विष्ण्यवासिन्यां नवरात्रोपवास तदित्युपकम्य ॥ वैश्ये : शूद्रैर्भक्तिर्भुक्तैर्भुक्तैर्भु

च्छैरन्येश्वमानवैरिति हेमाद्रोभविष्योक्तेः ॥ एवं नानाम्लेच्छगणेः पूज्यते सर्वदस्युभिः ॥ विनामंत्रैस्तामसीस्याक्षिरातानां तु संमते निरु
पनारायणीयभविष्योक्तेश्व तथाग्रतोपवासादावपि शूद्रस्याधिकारः श्रवणविधिसिद्धविद्यत्वादैदिकमंत्राभावाच्च प्राच्यास्त्रवैश्यवृ
द्योर्द्विराचाधिकोपवासनिषेधः वैश्याः शूद्राश्वयेमोहादुपवासं प्रकुर्वते ॥ विराचं पंचरात्रं यातेषां अयुष्टिर्नविद्यते ॥ इति हेमाद्रोभविष्यो
क्तेरित्याहुः ॥ ततं तु प्रक्रमान्महानपोविषयायनिषेधद्विति नवरात्रेत्तु मवत्येव नवरात्रोपवासन इत्युत्का ब्राह्मणेः क्षत्रियैर्बैश्यैः शूद्र
द्वैरन्येश्वमानवैः ॥ र्णीभिश्वकुरुशार्दूलतद्विधानमिदं शूष्णु ॥ ॥ इति भाविष्ये शूद्रस्याप्युक्तेः ॥ एवं प्रायश्चिन्तं शूद्रेजपहो मरहितं देयं
॥ तस्माच्छैरन्येश्वमासाद्य सदाधर्मपथे स्थितं ॥ प्रायश्चिन्तं प्रदात अत्र भूमिं विवर्जितमिनिमिनाक्षरायामंगिरसोक्तेः अत्र जपहो मवर्ज्य
प्रायश्चिन्तदानतीर्थयात्रादौनशूद्रसंबंधविधेरुपसंहारः हविरभयलवद्विशिष्ठेऽशेषाक्यभेदाद्वृजानां तदभावापत्तेश्व किं तु शूद्रसं
बंधिप्रायश्चिन्तोदेशेन जपहो मवर्जत्वविधिलाघवान् ॥ अत्रेति यथा नमूलयोजपहो मयोनिषेधोनत्वं गम्भूतयोः अतएव महार्णविलो
किकामोर्णीशूद्रयोः प्रायश्चिन्तां गव्याहृतिहोमोविप्रद्वारोक्त इत्याहुः नन्त आरभे सर्वकृच्छ्राणां समाप्तौ चविशेषतः आज्येनैव च
शालाभौ जुहुयाद्या हन्तीः पृथक् ॥ श्राद्धं कुर्याद्वतोत्तु गोहिरण्यादिदक्षिणं ॥ र्णीणां होमोनकर्तव्यः पंचगव्यं तथैव चेति जावालिना
गृह्णाभिनियमात् ॥ न चाभ्यः प्रतिनिधिरस्तीत्युक्तं नवमेनवालोकिकाभेर्वैचनमस्तितेन विशेषादुभयोनिषेधः ॥ अतो महादानेष्व
व्यधिकारः ॥ तथाच हिरण्यगर्भदाने मात्स्ये शूद्रस्यैकादशसंस्काराः र्णीणां च षट् ॥ न मोमंत्रश्वेतिमद्नरलादिसर्वग्रंथाः ॥ महा-

दानेषु मात्स्ये पि ॥ र्षीणां कुंडा निविप्रेद्यो न्याका राणि कारयेत् ॥ शारदा तिलके पि ॥ वैश्याना मर्घचंद्रा भैशूद्राणां च विकेण कमिति शूद्राणां कुंडाक्ते ॥
र्षीशूद्रयोः स धर्मत्वाच्च ॥ अन एव मात्स्ये हिरण्यगर्भे न रोवाय दिवानारी सर्वब्रह्मात्मसंभवं । यः करोति महापुण्यं शृणु न स्यापि तस्कलमि
त्युक्तं ॥ कामधेनु दाने प्याम्भेये ॥ ब्रह्मविद्वक्षत्र शूद्राणां कर्तव्याय लतो नृपेति ॥ भविष्यो त्तरे हलपंक्ति दाने पि ॥ प्रयत्ने न महीपाल दानमेत्त-
न्त्पोत्तम ॥ दानव्यं भक्ति युक्ते न स्थियावा पुरुषेण वा ॥ ब्रह्मांडेसप्तशूद्रापदाने ॥ सप्तशूद्रापाळयं दानमेवं कृत्यातु मानवः ॥ नारीवा पुरुषो वा पि
वैरिं चिंलोकमामुयात् ॥ धन्यपर्वते पि ॥ दिव्यं विमानमारुह्यनारीवा पुरुषो पिवा ॥ तवैव का पौसा चले पि ॥ इत्युच्चार्यं न रोदद्यान्तारीवा वि
धिपूर्वकं ॥ तिलपर्वते पि ॥ पुण्यक्षयादिहागत्यराजाभवति धर्मर्भा ॥ नारीवानस्य पत्नीचस्फभगारूपसंयुता ॥ तथा मांधात्रायुव
नाशवेन कार्तवीर्यणं चैव हि ॥ दानमेतत्सुरादत्तं न त्यत्स्तीभिस्त्रयैव त्त न त्यवच्चनां त्तावन्मावेधिकारः अनुवादेन फलार्थत्यात् यद्यपि न रे
द्रेत्यादिसामान्यस्य विद्विषयत्वात् द्विजपरत्वमेवार्ह ॥ तथापि त्त च उर्वण्यहणात्कविच्छुद्रस्य कविच्छस्त्रिया: परामर्शः ॥ र्षीशूद्र
योः समानधर्मत्वाच्छुवणविधिसिद्धविद्यता त्कामित्वाच्च शूद्रस्याधिकारः तदुक्तं अधिकारीभवेच्छुद्रः पूर्तिं धर्मेन वैदिकदृति मोक्ष
धर्मेषि ॥ मंत्रवर्जनदुष्टं तिकुर्वाणाः पौष्टिकीं क्रियामिति ॥ पंचगव्ये तु र्षीणां विकल्पः ॥ र्षीशूद्रस्य विशुद्ध्यर्थं प्राजापत्यं समादिशे-
त् ॥ पंचगव्यं तु कुर्वीत स्नात्या पीत्वा शुचिर्भवेदिति परावरोक्ते ॥ शूद्रेतुननिषेधः ॥ यस्त्विः ॥ पंचगव्यं पिवेच्छुद्रो ब्राह्मणस्करां पि
वेत् ॥ उभौ तो तु ल्यकमण्डो पुमारव्येन रकेव सेत् ॥ इति तत्प्रायश्चित्तं विनाज्ञेयः ऐव पूर्तेषि जलाशयोत्स

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००९ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com